

תת"ע 218/06/19 - תומר שפר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 218-06-19 מדינת ישראל נ' שפר
תיק חיצוני: 60151391210

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	תומר שפר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה שניתנה בתאריך 22.8.2019 בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 24.7.2019.

המבקש קיבל דו"ח מסוג ברירת משפט המייחס לו עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון נייד תוך כדי נהיגה שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(א)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס המקורי בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי לא קיבל כל הזמנה לדיון. המבקש הוסיף כי העובדה שדבר הדואר חזר כ"מען לא ידוע" מעידה על כך שלא קיבל את ההודעה מסיבה אשר אינה תלויה בו וכי לא נאמר שלא הגיע לאסוף את דבר הדואר או סיבה דומה לכך.

המבקש ביקש לאפשר לו את יומו בבית המשפט, שכן הוא משוכנע בצדקתו באשר לעבירה שנרשמה לו.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי הדו"ח וההזמנה לדיון נשלחו לכתובתו של המבקש המעודכנת במשרד הפנים ושאותה ציין בבקשתו להישפט אשר חזרה בשל הסיבה "לא ידוע" ומשכך אין למבקש אלא להלין על עצמו. המבקשת אף ציינה כי נכון למועד זה הכתובת אליה נשלחו דברי הדואר הינה כתובתו העדכנית של המבקש. לטענת המשיבה המבקש לא הצביע על נסיבות שאינן תלויות בו המצדיקות אי התייצבותו לדיון.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' **מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם

המבקש טען כי לא קיבל הודעה או זימון לדיון ולכן לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 כי:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

דהיינו אם הוכיחה המאשימה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל הנאשם מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך

15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל**, מיום 25.4.18 ורע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל**, מיום 20.1.15).

על- פי אישור המסירה שנמצא בתיק בית המשפט, ההזמנה למועד הדין שנקבע ליום 24.7.2019 נשלחה לכתובתו המעודכנת של המבקש במשרד הפנים ושאותה אף ציין בבקשתו להישפט וחזרה בציון ההערה "לא ידוע".

משנשלחה ההזמנה לדין לכתובתו של המבקש, אותה אף ציין בבקשתו להישפט, עומדת למשיבה חזקה המסירה ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

אין בטענתו הכללית של המבקש כי לא קיבל את דבר הדואר לידי די על מנת להפריך את חזקת המסירה העומדת למשיבה, זאת בהתאם לקביעת של בית המשפט העליון כי טענות לשיבושים בהגעת דברי דואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלותן בעלמא (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** מיום 25.3.2018). בנסיבות אלה לא הוכיח המבקש כי לא קיבל את דבר הדואר בנסיבות שאינן תלויות בו.

לפיכך אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

בבקשתו הנוכחית טען המבקש כי הינו משוכנע בצדקתו באשר לעבירה שנרשמה לו, ועל כן יש לאפשר לו לקבל את יומו בבית המשפט.

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018). כפירתו של המבקש במיוחס לו הינה כללית, לא מפרטת את הטענות העומדות לו ואינה כוללת אסמכתאות לביסוסן ולהוכחתן.

בנוסף, חרף עברו התעבורתי של המבקש הכולל 29 הרשעות קודמת ועל אף בקשת המשיבה להשית על המבקש כפל קנס הושת עליו הקנס המקורי בלבד. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ט, 18 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

